מכלל דרישא מין אחד ותמחוי אחד כולי

It can be inferred that the first case is one species and one dish, etc.

OVERVIEW

The גמרא asked, since we established the מינן (of ב' מינין אין מצטרפין) in a case of מין and two תמחויין, it follows that the מין אחד מצטרפין (of מין אחד מצטרפין) is by מין אחד מין אחד ותמחוי (מין אחד מצטרפין סעטרף). Our מצטרף explains why was not a similar inference and question asked by the initial explanation that we are referencing the מין אחד מצטרפין (of מין אחד מצטרפין)

לעיל¹ לא בעי למימר² - 2 משני מינין ושני תמחויין צריכא למימר לעיל¹ לא בעי למיפרך מכלל דסיפא משני מינין ושני תמחויין צריכא למימר Previously the גמרא did not want to ask, the inference from the רישא is that the is by שני מינין ושני תמחויין, is it necessary to teach that they are not מבא?! The reason the גמרא did not ask this question there as well, is -

שלא חש להאריך כיון דלא קאי3 הכי:

Because it did not want to elaborate unnecessarily, since that initial explanation does not remain, it was replaced by the final explanation that סיפא was referencing the סיפא (but not the גרישא).

SUMMARY

The גמרא does not care to discuss at length a view that is not ultimately accepted.

THINKING IT OVER

Had the גמרא גמרא מוספות proposed question; is there a way to answer it; if not why did the גמרא merely say, 'מר ארישא וכו' אנן אסיפא וכו'; the גמרא כישוא could have proven that ר"ל cannot be referencing the עוספות proposed question!

 $^{^2}$ If it is ב' מינין and ב' תמחויין, there can be no reason why they should be מצטרף!

 $^{^3}$ In the מסקנא the אין ידיעה אחד is וותמחוי אחד (the הידוש is that ארן ידיעה און אין אין like רבן גמליאל).

 $^{^4}$ See מהרש"א and מתק שפתים.